

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 7/2007 rd

Regeringens proposition med förslag till foderlag

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 5 juni 2007 en proposition med förslag till foderlag (RP 27/2007 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- överinspektör Marita Aalto och regeringsråd Leo Forss, jord- och skogsbruksministeriet
- biträdande direktör Sinikka Marmo, Livsmedelssäkerhetsverket Evira
- forskarprofessor Anja Siitonen, Folkhälsoinstitutet
- specialforskare Jarmo Valaja, MTT Jokioinen
- generalsekreterare Irma Salovuori, gentekniknämnden
- utvecklingschef Juho Kyntäjä, ProAgria Landsbygdscentralernas förbund
- husdjursombud Vuokko Puurula, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- ordförande, veterinär Antti Nurminen, Finlands Veterinärförbund
- direktör för pälsdjurslaboratoriet Pirjo Aro-nen, Finlands Pälsdjursuppfödarens Förbund

- ombudsman Lea Lastikka, Finlands Fjäderfäförbund
- professor i näringsvetenskap Matti Näsi, Helsingfors universitet, agroforstvetenskapliga fakulteten
- byråchef Matti Särkelä, Paliskuntain yhdistys
- veterinär Hannele Nauholz, Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT rf
- professor Hannu Saloniemi, Förbundet för mjölkhygien rf
- forsknings- och produktutvecklingsdirektör Eija Helander, Suomen Rehu Oy
- intressechef Riitta Brandt, Valio Oy.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av

- justitieministeriet
- handels- och industriministeriet
- Tulllaboratoriet
- Köttforskningsinstitutet i Finland
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC
- Livsmedelsindustriförbundet rf
- Centralförbundet för fiskerihushållning
- Finlands Fiskodlarförbund rf
- Finlands Konsumentförbund rf
- Finlands dagligvaruhandel rf
- Finfood — Finlands Matinformation rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att det stiftas en ny foderlag som ska ersätta den gällande foderlagen. Behovet av en ny foderlag beror på Europeiska gemenskapens reviderade livsmedels- och foderlagstiftning. Bakom revideringen ligger vitboken om livsmedelssäkerhet som Europeiska gemenskapernas kommission gav ut 2000. Sedan dess har gemenskapens materiella foderlagstiftning i huvudsak utfärdats genom förordningar i stället för som tidigare genom direktiv.

Syftet med propositionen är att revidera, harmonisera och förtydliga lagstiftningen om foder med beaktande av Europeiska gemenskapens foderlagstiftning, de nationella utvecklingsmålen och de behov av ändringar som framkommit.

Enligt förslaget får lagen bestämmelser om allmänna krav på foder, krav på foderföretagare, myndigheter och tillsyn och om administrativa tvångsmedel och påföljder. Lagen tillämpas på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan, men också på användningen av foder. Lagen gäller också export när man inte har kommit överens om något annat med mottagarlandet.

Myndighetstillsynen över foder kommer att fokusera på tillsyn över företagarnas metoder för kvalitetssäkring och på marknadstillsyn.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

I likhet med regeringen framhåller utskottet att syftet med foderlagstiftningen är att trygga livsmedelssäkerheten. I början av livsmedelskedjan spelar foder en viktig roll för djurs hälsa och välbefinnande och på säkerheten och kvaliteten för animaliska produkter. Dessutom är fodret av stor betydelse för djurproducenternas verksamhetsvillkor i och med att foder är en viktig produktionsinsats inom animalieproduktionen. En fungerande lagstiftning och tillsyn över den garanterar dessutom att foderföretagare behandlas lika och att de har jämbördiga konkurrensvillkor. För att uppfylla målen med lagstiftningen förutsätts det att företagarna tar sitt ansvar för att trygga fodersäkerheten och för att fodret i övrigt ska stämma överens med reglerna.

År 2003 användes cirka 80 procent av den odlade åkerarealen i vårt land till produktion av foderväxter. Största delen av det foder som produktionsdjuren utfodras med produceras och används på gårdar i Finland. Foder spelar en stor ekonomisk roll för djurproduktionen. De foder som livsmedelsproducerande djur utfodras med är i hög grad inhemska, med undantag för nöd-

vändiga proteinfoder som soja och fodertillsatser. Produkterna från foderindustrin står för i snitt en tredjedel av de finländska produktionsdjurens energiintag. Men för till exempel svin och fjäderfä utgör det industriella fodret en avsevärt större andel av utfodringen. Inkomsterna av försäljningen från animaliska produkter var 65 procent av den samlade försäljningen av jordbruks- och trädgårdsprodukter 2004.

Under Finlands EU-medlemskap har foderlagstiftningen ändrats mycket. Genom propositionen införs de ändringar i foderlagen som gemenskapslagstiftningen kräver. Utskottet noterar att kommissionen allt oftare kommer med förordningar i stället för med direktiv som tidigare. Förordningarna är direkt tillämplig lag i medlemsstaterna och får inte tolkas eller genomföras med nationella författningar. En annan anledning till att foderlagen måste revideras är att gemenskapslagstiftningen och vår nationella lagstiftning har överlappande bestämmelser. Dessutom går det inte att genomföra de gemenskapsförordningar som bildar foderlagstiftningen med en nationell förordning eftersom vi måste föreskriva om administrativa tvångsmedel och straff genom lag.

Vidare påpekar utskottet att de viktigaste målen i lagen är desamma som i den gällande foderlagstiftningen. Det primära målet är att garantera att produktionen av djur och animaliska livsmedel håller hög kvalitet. Därför ska användningen av högkvalitativt och riskfritt foder främjas och ekonomiska förluster av dåligt foder motverkas. Den nya lagen ska tillämpas i alla steg av produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan, från primärproduktion av foder till utsläpp på marknaden och foderanvändning. Livsmedelssäkerhetsverket Evira ska vara central myndighet och är skyldigt att upprätta en mångårig tillsynsplan i överensstämmelse med kontrollförordningen. Vidare är det viktigt att verket åläggs skyldighet att upprätta en ettårig tillsynsplan för foder.

En sak värd att notera är också att regeringen föreslår att skadeståndsbestämmelsen ändras på det sätt som riksdagen förutsatte våren 2006 vid behandlingen av propositionen om en lag om gödselafabrikat (JsUB 3/2006 rd — RP 71/2005 rd). Därmed får också foderlagen ett strängt skadeståndsansvar oberoende av vållande. Det stränga ansvaret ska gälla den som tillverkar, låter tillverka och importerar foder.

Anmälningsskyldigheten enligt 18 § ska inte gälla de foderföretagare som bara bedriver primärproduktion och levererar små mängder primärprodukter direkt till lokala gårdar för vidareanvändning. Sådan primärproduktion är enligt propositionen till exempel odling av foder på högst en (1,0) hektar stor areal för leverans till en lokal gård som använder fodret. Utskottet menar att arealen måste höjas till tre hektar.

Enligt 19 § ska foderföretagare vara skyldiga att föra journal över verksamheten, som ger information för tillsynen och spårbarheten. Definitionen i 5 § inbegriper inte vissa företagare i termen foderföretagare. Enligt 1 mom. 5 punkten avser foderföretagare inte företagare som bara

- a) utfodrar livsmedelsproducerande djur som är avsedda för privatkonsumtion,
- b) tillverkar foder för andra djur än livsmedelsproducerande djur som de äger eller innehar,
- c) bedriver detaljhandel med foder för sällskapsdjur.

Nedan lägger utskottet till en punkt i förteckningen, d) om utfiskning av skräpfisk och fritidsfiske. Företagarna, till exempel pälsdjursuppfödare, kennelägare och/eller fritidsfiskare är därmed inte skyldiga att föra journal.

I detaljmotiven till 19 § sägs det att den skyldighet att föra journal som avses i bilaga I och II till förordningen om foderhygien också gäller stegen i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan när det gäller annat foder än det som är avsett för djur inom livsmedelsproduktionen. Utskottet vill komplettera motiven eftersom bilaga I inte gäller företagare inom primärproduktionen som utfodrar andra produktionsdjur än de som inte används inom livsmedelsproduktionen (eftersom förordningen om foderhygien inte gäller utfodring av så kallade non-fooddjur). Däremot gäller kraven i bilaga II också tillverkare av foder för pälsdjur (foderfirmor).

Det är viktigt att man räknar med att i synnerhet primärproduktionen behöver vägledning och rådgivning och att det därför krävs adekvata resurser. Dessutom påpekar utskottet att reformen inte får leda till ökad byråkrati. Kommersiella dokument måste i förekommande fall räckas som journaler vid utredning av spårbarhet. Det ska inte få krävas extra journaler.

Det finns ett visst behov av att minska resurserna till Livsmedelssäkerhetsverket inom ramen för statens produktivhetsprogram, påpekar utskottet. Framför allt kontrollerna på gränsstationerna måste få adekvata resurser eftersom vi måste kunna garantera effektiv gränsbevakning av allt foder som över huvud taget kan vara riskbenäget. Dessutom behövs det extra resurser för länsveterinärerna som också övervakar foderläkemedel och användningen av dem i djurhållningsenheter.

I 11 § ingår bestämmelser om genetiskt modifierade foder. Det bör utredas om man kunde införa en liknande förteckning över fodertillverkare som inte använder genetiskt modifierade ingredienser (GMO) som den "positiv lista" som Föreningen för bekämpning av djursjukdomar för för att bekämpa salmonella.

Utskottet menar att renbeteslagen bör kunna anmäla sina delägare till Livsmedelssäkerhets-

verket för registrering. Det ska inte vara nödvändigt att upprepa namnen på de företagare som redan har anmälts via stödansökan 2006/2007. Dessutom bör anmälningsskyldigheten inte gälla de företagare som bara odlar spannmål, hö osv. på högst tre hektar årligen (så kallad lokalverksamhet i liten skala). Vidare ska det inte behövas någon anmälan när dessa villkor på högst tre hektar uppfylls och företagaren inte utfodrar renarna på något som helst sätt.

Enligt lagförslaget är alltså den som tillverkar, låter tillverka och importerar foder skadeståndsskyldiga enligt en sträng skadeståndsstämmelse. Det bör här noteras att kraven på råvaro-, bearbetnings- och distributionslogistik för foder till pälsdjur leder till att de värden som ska finnas i innehållsdeklarationen inte kan säkerställas helt och hållet innan fodret levereras och utfodras. Detta är problematiskt med avseende på tillverkarna och ansvarsprincipen. Det är viktigt att saftfoder för pälsdjur får en innehållsdeklaration och att det tillåts avsteg från värdena där för att parterna ska behandlas rättvist vid eventuella tvister.

Av motiven och 52 § framgår det att de förordningar och beslut som jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat med stöd av den gällande foderlagen kommer att vara i kraft tills ministeriet har utfärdat förordningar med stöd av den nya lagen. Detta förutsatt att de förordningar som fortfarande ska gälla inte strider mot de nya. De förordningar som fortfarande ska gälla inklusive senare ändringar är jord- och skogsbruksministeriets beslut 41/1999 om foderblandningar, jord- och skogsbruksministeriets beslut 40/1999 om foderråvaror, jord- och skogsbruksministeriets förordning 43/05 om fodertillsatser, jord- och skogsbruksministeriets förordning 60/05 om produkter för utfodring av djur, jord- och skogsbruksministeriets förordning 3/06 om tillsyn över foder, jord- och skogsbruksministeriets beslut 57/95 om foder för särskilda näringsbehov och jord- och skogsbruksministeriets beslut 163/98 om skadliga ämnen, produkter och organismer i foder.

Utskottet förutsätter att effekterna av den nya foderlagen bevakas och att jord- och skogs-

bruksutskottet får en rapport om resultaten före den 31 december 2009. (*Utskottets förslag till uttalande*)

Utskottet anser alltså propositionen vara nödvändig och relevant. Därför tillstyrker utskottet lagförslaget, men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Detaljmotivering

2 §. Av motiven till 2 mom. framgår det att lagen inte ska gälla foder som används för att undersöka vilken effekt ett visst foder har på djurs produktivitet. Detta bör nämnas i momentet eftersom testen inte nödvändigtvis alltid uppfyller definitionen på djurförsök och följaktligen inte ingår i tillämpningsområdet för lagen om försöksdjursverksamhet.

5 §. Anmälningsskyldigheten i 18 § gäller inte foderföretagare som bara levererar små mängder primärprodukter som de producerat direkt till lokala gårdar för vidareanvändning. Undantaget kan tillämpas på samma villkor också på de som idkar utfiskning av skräpfisk och bara då levererar fisk till lokala pälsdjursfarmer. Utskottet föreslår att 5 § (definitioner) 10 punkten (foderföretagare) ändras eftersom utfiskning av skräpfisk inte bör beröras av de övriga skyldigheterna för foderföretagare när fångsten levereras obearbetad till en foderföretagare som bearbetar den.

7 §. Utskottet påpekar att 7 § 3 mom. och 16 § föreskriver att jord- och skogsbruksministeriet genom förordning kan förbjuda vissa foderråvaror om användningen kan medföra allvarlig fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön (7 § 3 mom.). Dessutom kan ministeriet genom förordning temporärt förbjuda eller begränsa tillverkning, utsläppande på marknaden, användning, import eller export av foder och bestämma att förbjudna foder ska dras bort från marknaden och avlägsnas från lagren på primärproduktionsställena och hos övriga innehavare (16 §). Utskottet påpekar att ett villkor för förordningarna är att det finns grundad anledning

att anta att ett foder kan orsaka allvarlig fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Tillfälliga eller längre begränsningar som utfärdas genom förordning av ministeriet medför vissa problem på grund av att de berörda tillverkarna eller användarna som regel inte kan föra författningsbaserade begränsningar till domstol för prövning. För att undanröja problemet med rättssäkerhet föreslår utskottet att begränsningarna fortfarande ska utfärdas genom förordning, men att de ska kombineras med en administrativ beslutsmekanism som tillåter undantag från begränsningarna. Följaktligen ändrar utskottet 3 mom.

16 §. Utskottet föreslår att paragrafen ändras på grund av detaljmotiven till 7 §.

24 §. De auktoriserade inspektörerna har ett offentligt förvaltningsuppdrag som trots dess karaktär av bistånd är omfattande i den bemärkelsen att deras yrkeskompetens är av avgörande betydelse för att myndigheten fattar riktiga beslut. Därför bör 1 mom. kompletteras med en hänvisning till inspektörernas skadeståndsansvar.

Hänvisningen i 2 mom. till lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) behövs i och för sig inte, men utskottet menar att den av informativa skäl kan stå kvar. Därför måste momentet ändras och kompletteras.

28 §. Utskottet inför en teknisk ändring i paragrafrubriken. Dessutom kompletterar utskottet 2 mom. med att också de kvalitetssäkerhetslaboratorier som foderföretagare anlitar är skyldiga att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om undersökningar kring uppföljning och övervakning av sjukdomar eller infektioner som direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människor (zoonoser) och om undersökningsresultaten. Dessutom föreslår utskottet att momentet blir 1 mom. Följaktligen ändras 1 mom. till 2 mom.

Vidare är det viktigt att ett nationellt referenslaboratorium på begäran ger Livsmedelssäkerhetsverket och Folkhälsoinstitutet nödvändig information för epidemiologisk uppföljning. Dess-

utom måste Livsmedelssäkerhetsverket få nödvändig information om mikrobstammar som isolerats vid undersökningarna eftersom de behövs för styrningen av kontrollen. Uppgifterna till Folkhälsoinstitutet får emellertid inte innehålla identifieringsuppgifter om kontrollobjekten. Utskottet tar in bestämmelser om detta i ett nytt 3 mom. Då blir 3 mom. i propositionen 4 mom.

34 §. Paragrafen gäller rätten att utföra inspektioner och få upplysningar. I sina utlåtanden har grundlagsutskottet ansett det konstitutionella skyddet för personuppgifter enligt 10 § i grundlagen vara mycket viktigt i liknande allmänt hållna regleringar med mycket stor räckvidd, alltså att rätten att få upplysningar inte tänjs ytterligare i formuleringen och att rätten begränsas till att bara omfatta de nödvändigaste uppgifterna (t.ex. GrUU 14/2002 rd och GrUU 37/2005 rd). Utskottet föreslår därför en teknisk justering i 2 mom. plus att rätten att få upplysningar begränsas till den nödvändigaste informationen. Ändringen påverkar inte den svenska lagtexten.

35 §. Uppbyggnaden av paragrafen bör ses över. Hänvisningen till sekretessbestämmelserna bör ingå i 1 mom. och bestämmelserna om rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter flyttas till ett nytt 2 mom. Vidare föreslår utskottet att paragrafen ses över med hänsyn till förhållandet mellan bestämmelserna om utlämnande av uppgifter och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

37 §. Tiden för att förvara straffuppgifter måste preciseras. Utskottet kompletterar 4 mom. med bestämmelser som säger att uppgifter om brott måste utplånas om gärningens straffbarnhet inte längre gäller eller om uppgiften grundar sig på ett beslut som ännu inte är lagakraftvunnet och beslutet senare upphävs. Dessutom bör samma regleringsmetodik följas vid administrativa påföljder, det vill säga ett beslut om påföljder får registreras utan att det har vunnit laga kraft, men uppgiften måste utplånas så snart beslutet upphävs.

Dessutom föreslår utskottet en teknisk ändring i 5 mom.

38 §. För tydlighetens skull föreslår utskottet att 1 mom. får ett tillägg om att Livsmedelssäkerhetsverket ska informera Folkhälsoinstitutet om ett foder eller användningen av det kan medföra fara för människors hälsa.

45 §. Paragrafen föreskriver om administrativa tvångsmedel. Enligt motiven ska beslutet om vite och tvångsutförande få fattas av livsmedelssäkerhetsverket. Beslut om tvångsutförande ska dessutom också kunna fattas av arbetskrafts- och näringscentralen. Utskottet har emellertid upplysts om att befogenhetsfördelningen är otydlig. Enligt viteslagen (1113/1990) tillämpas administrativa tvångsmedel (vite, tvångsutförande eller avbrytande) för att säkerställa att huvudförpliktelsen kan verkställas. Följaktligen kan huvudförpliktelsen och hotet bara föreläggas av en

myndighet. Dessutom kan bara ett hot föreläggas åt gången, alltså antingen hot eller tvångsutförande.

Det är alltså viktigt att 1 mom. förtydligas för att huvudförpliktelsen och hotet bara ska kunna föreläggas av en myndighet, Livsmedelssäkerhetsverket. Utskottet föreslår därför att den sista meningen stryks.

Förslag till beslut

Jord- och skogsbruksutskottet föreslår

att lagförslaget godkänns med ändringar (Utskottets ändringsförslag) och

att ett uttalande godkänns (Utskottets förslag till uttalande).

Utskottets ändringsförslag

Foderlag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §
(Som i RP)

2 §

Tillämpningsområde

(1 mom. som i RP)

Denna lag gäller inte foder som används för produktionsstest vid forskningslaboratorier eller i djurförsök vid försöksdjursanläggningar (*utesl.*). Bestämmelser om djurförsök finns i lagen om försöksdjursverksamhet (62/2006).

3 och 4 §
(Som i RP)

5 §

Definitioner

I denna lag avses med
(1—9 punkten som i RP)

10) *foderföretagare* de fysiska eller juridiska personer som utför vilket som helst stadium i fodrets produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedelsproducerande djur de äger eller innehar, med foderföretagare avses dock inte företagare som enbart

(a—c punkten som i RP)

d) *bedriver utfiskning av skräpfisk eller fritidsfiske* (ny punkt d)

(11—18 punkten som i RP)
(2 mom. som i RP)

2 kap.

Krav gällande foder

6 §
(Som i RP)

7 §

Foderråvaror

(1 och 2 mom. som i RP)

Utan hinder av 2 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet genom förordning förbjuda användningen av vissa foderråvaror, om användningen kan medföra allvarlig fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön. *I förordningen kan det dessutom föreskrivas att Livsmedelssäkerhetsverket i enskilda fall får ge tillstånd att avvika från förbudet i förordningen om det kan säkerställas att foderråvaran inte medför fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön. Förordningen ska då också innehålla närmare bestämmelser om villkoren för tillstånd.*

(4 mom. som i RP)

8—15 §
(Som i RP)

16 §

Temporära begränsningar

Om det finns grundad anledning att anta att ett foder kan orsaka allvarlig fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, kan jord- och skogsbruksministeriet genom förordning temporärt förbjuda eller begränsa tillverkning, utsläppande på marknaden, användning, import eller export av fodret i fråga samt bestämma att förbjudna foder dras bort från marknaden och avlägsnas från lagren på primärproduktionsställen och hos övriga innehavare. *I förordningen kan det dessutom föreskrivas att Livsmedelssä-*

kerhetsverket i enskilda fall får ge tillstånd att avvika från förbudet och begränsningarna i förordningen om det kan säkerställas att foder som tillståndet gäller inte medför fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön. Förordningen ska då också innehålla närmare bestämmelser om villkoren för tillstånd.

3 kap.

Krav gällande bedrivande av verksamhet

17—21 §
(Som i RP)

4 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

22 och 23 §
(Som i RP)

24 §

Auktoriserade inspektörer

Utöver vad som bestäms i 23 § kan Livsmedelssäkerhetsverket vid tillsynen anlita inspektörer som verket skriftligen har bemyndigat för uppdraget och som när de utför sina uppgifter står under Livsmedelssäkerhetsverkets tillsyn. På inspektörerna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppdrag enligt denna lag. *Bestämmelserna i skadeståndslagen (412/1974) tillämpas på skada som inspektörerna orsakar i sitt uppdrag.* En inspektör skall för att kunna sköta sitt uppdrag ha tillräcklig yrkeskunskap om foder eller annan yrkeskunskap som behövs med tanke på tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

På auktoriserade inspektörer tillämpas när de utför uppgifter enligt denna paragraf vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1086/2003) (*utesl.*). *Bestämmelser om offentlighet för handlingar som lämnas till auktoriserade inspektörer och handlingar som de upprättar, inspektörernas tystnadsplikt och offentlig-*

het för handlingar finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

(3 mom. som i RP)

5 kap.

Laboratorier

25—27 §
(Som i RP)

28 §

Laboratoriers anmälningsskyldighet

Ett laboratorium för kvalitetssäkring som en foderföretagare anlitar och ett godkänt laboratorium ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om undersökningar som hänför sig till uppföljning och övervakning av sjukdomar eller infektioner som direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människor (zoonoser) och om undersökningsresultaten samt sända mikrobstammar som isolerats i undersökningar till ett nationellt referenslaboratorium.

(2 mom. som 1 mom. i RP)

Ett nationellt referenslaboratorium ska på begäran lämna den information till Livsmedelssäkerhetsverket och Folkhälsoinstitutet som de behöver för epidemiologisk uppföljning. Dessutom ska laboratoriet lämna den information om de mikrobstammar som avses i 1 mom. till Livsmedelsverket som det behöver för att styra tillsynen. Informationen till Folkhälsoinstitutet får inte innehålla identifieringsuppgifter om tillsynsobjektet. (Nytt 3 mom.)

(4 mom. som 3 mom. i RP)

6 kap.

Tillsyn

29—33 §
(Som i RP)

34 §

Rätt att utföra inspektioner och få upplysningar

(1 mom. som i RP)

(2 mom. som i RP. Ändringarna påverkar inte den svenska lagtexten.)

(3 och 4 mom. som i RP)

35 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Uppgifter som kommer fram vid tillsynen är sekretessbelagda enligt vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i artikel 7 i kontrollförordningen.

Utöver det som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får uppgifter som erhållits vid tillsynen lämnas ut trots sekretessbestämmelser till

1) de myndigheter som avses i 23 § för uppdrag enligt denna lag,

2) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott. (Nytt 2 mom.)

36 §

(Som i RP)

37 §

Uppgifter som införs i tillsynsregistret

(1—3 mom. som i RP)

Uppgifterna utplånas ur registret tio år efter det att foderföretagaren har meddelat tillsynsmyndigheten om att verksamheten upphört eller efter det att verksamheten upphört. Uppgifter om straff får dock utplånas först när straffbarhet inte längre föreligger för gärningen. Om en uppgift beror på ett beslut som ännu inte har vunnit laga kraft och beslutet senare upphävs ska uppgiften utplånas så snart beslutet om upphävande har vunnit laga kraft.

På behandling av personuppgifter tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

(6 mom. som i RP)

38 §

Tillsynsmyndigheters och auktoriserade inspektörers skyldighet att lämna uppgifter

Om tillsynsmyndigheten eller en auktoriserad inspektör vet eller har skäl att misstänka att ett foder eller användningen av det kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, skall tillsynsmyndigheten eller den auktoriserade inspektören utan hinder av sekretessbestämmelserna omedelbart underrätta den behöriga miljö-, livsmedels-, veterinär- eller hälsoskyddsmyndigheten om detta. En anmälan skall också alltid göras till Livsmedelssäkerhetsverket. *Dessutom ska Livsmedelssäkerhetsverket underrätta Folkhälsoinstitutet om ett foder eller användningen av det kan orsaka fara för människors hälsa.*

(2—4 mom. som i RP)

39 §
(Som i RP)

7 kap.

Administrativa tvångsmedel och påföljder

40—44 §
(Som i RP)

45 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett föreläggande enligt 40 §, ett förbud enligt 41 § eller ett föreläggande gällande förnyad bearbetning, förstörande eller återsändande enligt 42 § med vite eller med hot om att det som försumrats vidtas på den försumliges bekostnad. (Utesl.)

(2 mom. som i RP)

46 och 47 §
(Som i RP)

8 kap.

Särskilda bestämmelser

48—53 §
(Som i RP)

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att effekterna av foderlagen följs upp och att jord- och

skogsbruksutskottet får en rapport om resultaten senast den 31 december 2009.

JsUB 7/2007 rd — RP 27/2007 rd

Helsingfors den 29 november 2007

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Jari Leppä /cent
vordf. Pertti Hemmilä /saml
medl. Susanna Haapoja /cent
Hannu Hoskonen /cent
Anne Kalmari /cent
Johanna Karimäki /gröna
Lauri Kähkönen /sd
Esa Lahtela /sd

Mats Nylund /sv
Pentti Oinonen /saf
Petri Pihlajaniemi /saml
Erkki Pulliainen /gröna
Arto Satonen /saml
Katja Taimela /sd
Pekka Vilkuna /cent
ers. Timo Kaunisto /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.